

Dimarts 29 durant l'any

Text de l'Evangeli (Lc 12,35-38): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Estigueu a punt, amb el cos cenyit i els llums encesos. Feu com els criats que esperen quan tornarà el seu amo de la festa de nocés, per obrir la porta tan bon punt arribi i truqui. Felços aquells servents que l'amo, quan arribi, trobi vetllant! Us asseguro que se cenyirà, els farà seure a taula i es posarà a servir-los. Felços d'ells si ve a mitjanit o a la matinada i els troba vetllant així!».

«Feu com els criats que esperen quan tornarà el seu amo de la festa de nocés»

Mn. Miquel VENQUE i To
(Solsona, Lleida, Espanya)

Avui cal que ens fixem en aquestes paraules de Jesús: «Feu com els criats que esperen quan tornarà el seu amo de la festa de nocés, per obrir la porta tan bon punt arribi i truqui» (Lc 12,36). Quina joia descobrir que, encara que pecador i petit, jo mateix obriré la porta al Senyor quan vingui! Sí, a l'hora de la mort jo seré qui obrirà la porta del cel o la tancaré, ningú no podrà fer-ho en lloc meu. «Estiguem convençuts que Déu ens demanarà comptes no solament de les nostres accions i paraules, sinó també de com hem fet servir el temps» (Sant Gregori Nazianzè).

Estar a la porta i amb els ulls oberts és un plantejament clau i al meu abast. No puc badar. Badar és oblidar-se de l'objectiu, desitjar anar al cel, però sense una voluntat operativa; és fer volar papallones, sense tenir un desig amb compromisos avaluable. Portar el davantal vol dir estar a la cuina, preparat fins l'últim detall. El meu bon pare, que era pagès, deia que no es pot sembrar si la terra està "enfadada"; per a fer una bona sembra cal passejar-se pel camp i tocar les llavors amb cura.

El cristià mai no és un naufrag sense brúixola, sinó que sap d'on ve, cap a on va i com arribar-hi; coneix l'objectiu, els mitjans per anar-hi i les dificultats. Tenir en compte tot això ens ajudarà a vigilar i a obrir la porta en el moment que el Senyor ens avisi. L'exhortació a la vigilància i a la responsabilitat es repeteix sovint dins la

predicació de Jesús per dues raons clares: perquè Jesús ens estima i ens “vetlla”; qui estima no s'adorm. I, perquè l'enemic, el diable, no para de temptar-nos. El pensament del cel i de l'infern mai no ens podrà distreure dels deures de la vida present, però és un pensament saludable i encarnat, i mereix la felicitació del Senyor: «Feliços d'ells si ve a mitjanit o a la matinada i els troba vetllant així!» (Lc 12,38). Jesús, feu que estigui cada dia atent i vigilant, sempre estimant-vos.